

Egy krajczáron.

Egész évre teljesítm.	
10 drb ..	3 ft 60
50	15 . 80
100	33 . 60

HERÓ PÁTER

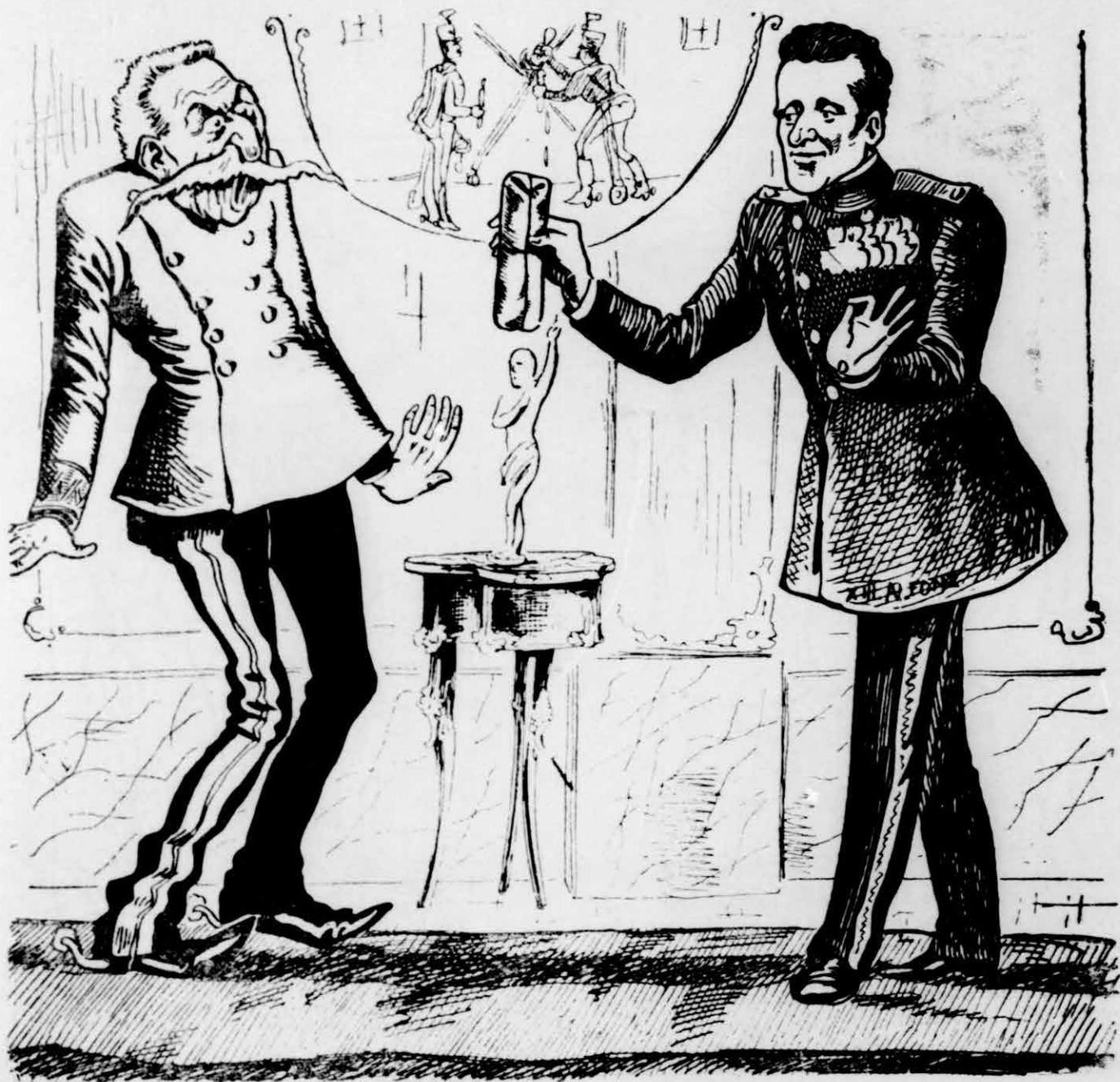
Egy krajczáron teljesítm.	
60 drb ..	12 ft 60
100	20 . 80
200	38 . 60

FÉNYFFY KALMAN.

Megjelenik minden vasarnap.
Szerkesztőség Budapest.

MARKOS GYULA.

MÉLTÓ AJÁNDÉK.

Kedves főminiszter ur, fogadja szívesen ezt a kis ajándékot, 12 darab eredeti spanyol viasz.
Ugy hallom, hogy önök ennek most kivált a vármegyében nagy hasznát veszik.

„Magyar Heró Páter,” melléklapja.

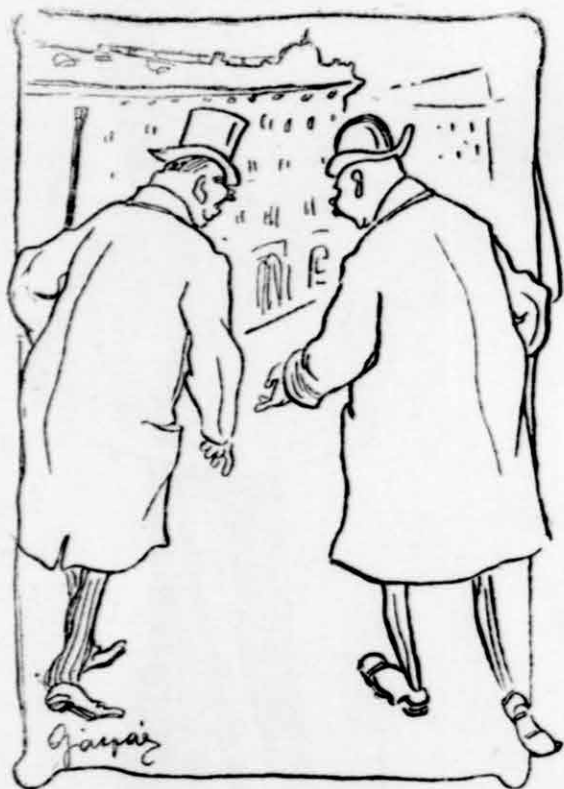
==== Vidéki elárusítók jelentékeny kedvezményben részesülnek. ====

Kivágta magát.

Karcsi: Papa, mondd csak, miért némák a halak?
Apa: Ostoba kérdés! Hát tudsz te beszélni, mikor a víz alatt vagy?

A járda.

Budapesti uracs: Ugyebár a mi járdánk mégis csak külömb, mint az önöké? Ott a vidéken olyan szörnyen hegyesek a kövek, itt pedig olyan simák.
Vidéki: Hát persze, hogy igaz. De hát itt lehet is inkább, mint nálunk, hiszen itt sokkal több a járda koptató, mint a vidéken.

A csillagda.

Főnök (egy idegen kereskedősegédhez): Mith okor maga itthend?
Kereskedősegéd: Bacshánat, én várokh az én borátham o Cshillag.
Főnök (dühösen): Háth oztoth hisz mogo, hodj edj csillagda az én irodám?! Thakarodjon!

Ügyes fiu.

Tanító (az összeadást tanítva): Gondold magadnak, hogy a zsebemben van 9 korona, te töled hozzá kérek még 7-et, akkor mit csináltam, Pista?
 — *Pista:* Akkor a tanító ur adósságot csinált.

„ANGLO-NYOMDA“ BUDAPEST, VIII. BAROSS-UTCZA 47.

József-körút sarok.

Állítja gazdagon felszerelt műintézetét az egész magyar közönségnek a legnagyobb munkáktól a legkisebbig. Olcsón vállal minden e szakba vágó megrendelést. — Gyorsan és pontosan száll mindenféle megrendelt nyomtatványt. (Vidékre utánvételi.)

Népszerű főispáni beiktatás.

Egy a sok közül.

Műfordítás.

Orthodox; *or*: az füle, *tot*: az halál, *ex*: az ökör; tehát orthodox annyi, mint *dögölt ökörnek a füle*.

Ismeri a jó barátnéit.

— És te azt hiszed, hogy az a szélhámos ember téged boldogítani tud és ha tud, hát fog is.

— Feltétlenül hiszem édes mama, hiszen minden jó barátném örülten le akar beszélni.

Jön a vasut rohantában,
Hol ül a bakter bundában?

Tessék megkeresni!

Kutya cigány, te rabló had,
Hova tetted a lányomat?

Tessék megkeresni!

Megtörtént Sáriban. (Pest m.)

— Földet szeretnék venni a kendtek falujában, jó termők?

— Micsoda? Ollant még nem is hallott az ur. Ha ma elrakja a krumplit, hónap már krumpliszedés!

— Igazán?

— Ne mehessek el erről a heltről!

(A zsidó hamarosan megvett 10 hold földet, tele rakatta parázs fajkrumplival; de ahogy ma elrakták, másnap éjjel egy szálíg kiszedték a falusiak.)

— Ugy-e megmondtam, — szólt a parasztember, meglátva a szomorú zsidót, — megmondtam, hogy másnap már krumpli-szedés lesz!

Ismerik.

— Millen lármát esinyának ezek a ludak, talán ismerik a komámasszonyt?

— Meglehet ám, az uram anyja ludasi lány vót.

Öncrzet.

— Hadnagy ur, most olyan szobában aludt, amelyben hatvan év előtt Petőfi hált.

— Na, korcsmáros ur, ha ezt Petőfi tudta volna!

Ismeri.

— Tyü, azt a kerekét, de szakad az eső!

— Had szakagygyon, ugy is nagy a föld szomszúsága.

— Hát még keed-é!

Gyanus.

— El kell bocsátanom a pénztárnokot.

— Hanyag talán, vagy hűtelen?

— Dehogy, hanem újabb időben mindig egy pohár víz áll előtte.

— Még az is baj?

— Persze, hozzá akar szokni a víz látásához, ez Amerikára vall.

Kóser.

— Tátele!

— Nü?

— Mi a szükségmunka?

— Ha valaki egy negyedével esedékesség előtt vágja le a kupónokat.

Ellenmondás.

— Elmentek néha Lujzi nénihez?

— Soha, hiszen azt nem lehet meglátogatni.

— Miért?

— Mert mindig odahaza van.

Kóser.

— Biró ur, ítélje el a gazembert, elvette a becsületemet.

— Nü, vették el nekem már a pénzemet is, ötször voltam csödben, még sem jöttem ide.

Nem nagyzol.

— Váradí Ákos!

— Tessék.

— Maga nem a *komlósváradiai* nemzetségéből való?

— Nem. Mi a *szerencseváriak* közül származunk

Jól adja.

— Tudod-e az egyszeregyet?

— Igen is tudom.

— Halljuk.

— Egyszeregy az egy.

— Nos? csak tovább.

— De hisz csak az egyszeregyről volt szó.

Az is tyuk.

— Te leány!

— Tessék.

— Tojtak ma a tyukok?

— Egy híján mind.

— Melyik nem tojt?

— Csak a kakas.

Munkabecsztás.

— Jól lovagol már a Kóbi?

— Fölszálln nagyszerűen tud magától, de a le szállás eszközlését a lóra bizza.

Pedzi.

— Jaj, de szép szivárvány!

— Ilyen fog majd ragyogni a mi szerelmünk egén is, kedves Vilma.

— S mit jelent az.

— Hogy nem lesz többé vizözön!

— De azért dörögni, döröghet ugy-e?

A „Fazekasok.”

Vargákról már zenge ének
Drégelyvára fénykorában,
Agyuöntőt is tudunk, kit
Megirtak históriában,
Szabót tudunk vakmerénylőt,
Kovácsot ki fent kaszákat,
De **fazekast** nevé hallánk még,
A ki használt a hazának.

S ime ni, első megyénknek
Van egy híres Fazekasa
Kinek a megye basáin
Ugyancsak átjár a vasa.
Alkotmányunk érdekében
Vetót kiált minden rosszra,
Akárhonnan keltezzék is,
Akár Bécs, vagy Buda ontja.

Éltesse az Isten ötét!!
S e válságos nagy időkben
Mennél több ily **Fazekasnak**
Gyönyörködünk **remekében...**
S ha majd hazánk felvirágzik,
Jutalmul a győzelemért,
Fazékkal mérjük a hősnak
A jól kiérdemelt babért.